

НАШАТА ДЪРЖАВА

Нашата ромска държава е била Палестина, нашият цар – цар Фараон. Навремето той е държал при него евреи. Дал им земя, ливади и жито. Да орат, да сеят – да преживеят. Те сварили житото, повредили го... Като дошло Време да извикат ромите, жито не било пораснало, а били пораснали бодли. Бодли пораснали.

По това Време наште роми жънели със сърп, с коне вършеели житото. Дошъл един евреин.

– Абе, царю на царете, при нас не е пораснало жито, а бодли.

– Ами какво сте направили със семето?

– Ами, сварихме го.

– Е, след като сте го сварили, каквото е пораснало, това ще вършеете.

Накарал ги боси, голи да ходят върху бодлите по хармана.

Затова сега ако срещнете евреин, помолете му се или го напийте – да се събуе съвсем бос. (Ще видите, че петите му са нагупчени. Дупка до дупка им са краката и това вече е по наследство.

И тогава, какво направили те? Сложили в кафето на царя отрова и така измамили царя, та го отровили. Тогава нашият прост народ се пръснал, по Индия, въобще по цял свят. Затова нашата азбука се загубила. Ти и аз приказваме, но нашите хора, ромите, могат да броят до 59, по-нататък казват шестдесет, седемдесет, осемдесет, деветдесет... Ето! За какво имаме сто, а нямаме шестдесет, седемдесет, осемдесет, деветдесет? Значи са загубили нашата азбука, загубил се нашият диалект, ромският. Където и да идат, нашите роми остават долна нация. Това ни сторили евреите в тази държава.

